

Излагање протосинђела ставрофора Данила Радојчића, настојатеља манастира Озрен на 9. Сабору Српске омладине на Озрену

Као што је некада крв првих мученика натапала земљу Господњу и вапила ка небу ударајући темеље цркви Христовој тако је крв страдалника нашега рода натопила земљу на којој се данас заједно налазимо.

У ратним збивањима која нико из рода српскога није желио страдало је мноштво наших највећих синова. Њихова крв и Божији благослов донијели су мир на ове просторе и даровали нам отаџбину нашу, коју Републиком Српском зовемо.

Великим лутањима српског народа, током комунистичког периода а касније и у посљедњим ратним збивањима, дошао је крај јер је наступило на првом мјесту духовно отрежњење оличено у вапајима ка небу. Свака душа људска осјетила је напакон празнину изазвану недостатком Онога који даје смисао животима нашим. Свака душа српска осјетила је недостатак Бога живог. Нашавши Господа, Срби са ових простора добили су отаџбину вреднију, послије Господа, од било чега овоземаљског, добили су Републику Српску.

Говорити о идеалима Републике Српске значи говорити о закону Божијим и врлинама хришћанским. Покушаћу да вам појасним ову реченицу.

Напаћени српски народ никада није губио вјеру да ће попут Израиља пронаћи земљу обећану.

Господ Бог се смиловао и наградио народ свој који ни у најстрашнијим страдањима није губио наду у боље сутра и боље сутра је дошло у виду слободе од Господа Бога нам дароване.

Славни народ наш суштински је одувјек проткан љубављу, хоризонтално-вертикалном и та љубав га је у највећим страдањима и патњама одржавала. И када је страдао, и када се радовао љубио је ближњег свога. И када је падао, и када је наново попут феникса устајао, љубио је највећу Љубав, Господа Бога.

Дакле, слободно можемо рећи за Републику Српску да је ентитет Босне и Херцеговине чији су темељи чврсто направљени јер су саливени од врлина које поменуемо.

Улога Црква данас у Републици Српској је велика. Захваљујући великом труду и неуморном мисионарењу наше цркве данас се слободно можемо похвалити земљом која има препуне цркве вјерски образоване омладине. Прве кораке дјеца добијају на часовима вјеронауке која своју пуноту добија само и искључиво у правоживљу, како нашу вјеру назва блаженопочивши отац Јустин Поповић. Тек литургијом обојено знање формира здраве грађане који ће бити спремни стићи, потећи и на страшном мјесту опстојати као што су то некада били спремни наши славни преци.

У том смјеру нека иду и сва настојања ка схватању важности националне самосвијести и нека нам увијек буде на памети да само спрство јесте празнина а да је светосавље пунота. Светосавље је,

дакле, православље на српски начин или боље речено, православље од Светога Саве и отаца наших славних нам предато.

Захвални смо Богу што се широм земље обнављају светиње које показују да народ широм ових простора има коријене који иду дубоко у прошлост и доказују да смо, а и данас смо, то слободно могу да кажем, центар Европе.

Идеал, узор савременог Србина светосавца је на првом мјесту Свети Сава, свесвјетски човјек. Свесвјетски је по томе што је обишао свијет на својим путовањима али је најприје свесвјетски јер је цијела снага његова долазила од Онога који је изнад цијелога свијета, који дише у цијелом свијету и чији дах мора раздваја, дакле сам Господ Бог.

На жалост, оно што је Богу блиско Ђаволу је мрско, тако да многи данас желе да униште Републику Српску.

Питамо се, ако узмемо у обзир да су њени темељи вјера, нада и љубав, коме то смета вјера, коме то смета нада и коме то смета љубав?

Љубећи Републику Српску ми љубимо цијелу Босну и Херцеговину, дједовину Светога Саве, љубимо зелену боју, славну боју која мир људи и Бога значи, љубимо љиљан, свијет славних краљева српских који је штитове и заставе њихове красио. Љубећи Републику Српску, ми љубимо Христа Господа, Цркву Његову.

Битно је схватити, да мимо Цркве Република Српска нема сјаја, смисла и пуноте јер темељи вјере, наде и љубави које су саградили највећи синови рода нашега уткани су у биће земље ове.

Шта нам данас чинити?

Љубимо Господа Бога и боримо се наоружани љубављу за сваку душу трудећи се да је приведемо Ономе у коме има свој смисао.

Љубимо једни друге и знајмо да смо разједињени сами себи највећи непријатељи.

Сјећајмо се див јунака који су животе своје дали за слободу нашу.

На крају, непрестано проповједајмо Христа Васкрслога све док даха у нама има.

Браћо и сестре, моје виђење идеала Републике Српске јесте виђење заповијести Божијих, врлина Христових и јединства светосавског.

Слава нека је Богу а вама хвала на пажњи!